

Ὁ θίασος Ἀργυροπούλου, μὲ καλλιτεχνικὸ διευθύντη καὶ σκηνοθέτη τὸν κ. Κωστή Μπαστιᾶ, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἀποτυχημένον παρουσίασμα τοῦ Ἰψενικοῦ «Ἐχθροῦ τοῦ Λαοῦ» ἀποφάσισε νὰ προσαρμοστῇ

μὲ τὶς δυνατότητές του. Ἔτσι γιὰ δεύτερον ἔργον μᾶς ἔδωσε τὸ «Δὲν εἶμ' ἐγὼ» τοῦ κ. Γρ. Ξενοπούλου, ποῦ πρωτοπαίχτηκε τὸ 1915 ἀπ' τὸν ἀξέχαστον Πλέσσα στὸ «Ἀθηναῖον» καὶ ξανανέβηκε ἄπειρες ὥσ τὰ τώρα φορὲς σ' ὅλα σχεδὸν τὰ ἀθηναϊκὰ θεάτρα. Εἶναι μιὰ χαριτωμένη φάρσα μὲ τέλεια σκηνικὴ διάρθρωση καὶ μ' ἐξυπνότατον διάλογον. Εἶναι ἴσως ἀπ' τὶς ἐλάχιστες ἑλληνικὲς φάρσες ποῦ δὲν τοὺς βρῖσκεις ψεγάδι, ἂν βέβαια τὰ πάρεις γιὰ ἔργα τοῦ εἴδους τους. Καὶ πολὺ φυσικὰ ὁ κόσμος τῆς πρώτης γέλασε μὲ τὴν καρδιά του γιὰ τὰ παθήματα τοῦ ἀφηρημένου καθηγητῆ τῶν μαθηματικῶν Πέτρου Παπαπέτρου καὶ πολὺ δίκαια χειροκρότησε θερμὰ τὸν πρωτοπόρον καὶ δημιουργὸν τοῦ σύγχρονου νεοελληνικοῦ θεάτρου κ. Γρ. Ξενόπουλον.

Ὁ θίασος μετὰ τὸ «Δὲν εἶμ' ἐγὼ» ἀνέβασε τὴν οὐγγαρέζικη κωμῶδιαν «Ὁ ὑπάλληλος ἐκδικεῖται» τοῦ Γιόχαν Μποκάυ, ποῦ ἂν δὲν ἔχει ὄλες, ὅσες τὸ πρόγραμμα μᾶς ἀραδιάζει, ἀρετές, εἶναι ὥστόσο μιὰ καλοχτισμένη κωμῶδιαν μὲ ἀρκετὰ ἀνάγλυφον τὸ κωμικὸ στοιχεῖον, ποῦ ξεπηδαεὶ πλιότερον ἀπ' τὸ χαρακτηριστῆρα τῶν προσώπων τῆς καὶ λιγότερον ἀπ' τὴν σκηνικὴν τῆς δράσιν. Μὰ ὕστερα ἀπὸ δύο πάνω κάτω βδομάδες «Ὁ ὑπάλληλος ἐκδικεῖται» παραχώρησε τὴν θέσιν του σὲ μιὰ χοντροκομμένη καὶ ἀνάξια περισσότερου λόγου φάρσαν, τὸν «Δὸν Ζουάν χωρὶς νὰ θέλει» τοῦ Γκρέγκορ Σμίθ, ποῦ συνεχίζει ἀδιάσπαστα τὴν θεατρικὴν παράδοσιν τοῦ θιάσου Ἀργυροπούλου, χωρὶς καμμιά φανερὴ πιά καλλιτεχνικὴ ἢ σκηνοθετικὴ ἐπέμβαση τοῦ κ. Κ. Μπαστιᾶ, ἐκτὸς ἀπὸ κάποια πολὺ δειλὴ ἐμφάνισιν στὴν πρώτη τοῦ προγράμματος σελίδα.